

Politiek immobilisme en communautaire hersenspoeling

We leven in tijden van politiek immobilisme en ondergaan dagelijks een communautaire hersenspoeling. Men zou zelfs gaan denken dat de wereld stilstaat en afwacht dat er geesten in de Wetstraat uiteindelijk een regering in elkaar knutselen. Dat raakt natuurlijk kant noch wal. De wereld die ons omringt wordt door elkaar geschud door revoluties en oorlogen in de Arabische wereld. In de Europese landen moet de arbeidersbeweging de strijd aangaan tegen antisociale maatregelen zonder voorgaande sinds de crisis van 1929. De internationale spanningen verscherpen. Dat heeft de Partij van de Arbeid van België in herinnering gebracht op 26 maart 2011 tijdens een Nationale Conferentie van haar militanten. Het ging erom de alarmbel te luiden en de activiteit van de partij en al haar militanten "planmatig maar vastberaden" af te stemmen op de nieuwe situatie. De militanten hebben een Resolutie besproken die, van hoog tot

De PVDA stelt vast dat de financiële crisis heeft geleid tot crises op verschillende andere vlakken en dat niets is opgelost. Het zwakke herstel blijft zeer broos en er zijn veel redenen om te denken dat het elk moment terug kan omslagen, want heel veel financiële, economische en politieke risico's stapelen zich op. 2010 is opnieuw een jaar van recordwinsten. Maar door de onzekerheid over de toekomst worden deze enorme reserves niet gebruikt voor

De meeste staten kennen een crisis van de overheidsfinanciën en ze beschikken zelfs niet meer over de budgettaire ruimte om herstelplannen op te zetten. De besparingsmaatregelen fnuiken elke kans op een snelle en krachtige heropleving van de consumptie. De economische en financiële noodsituatie en de overheids crisis zullen leiden naar steeds sterkere sociale crisissen. De uitvoer van het "Duitse model" van Schröder en Hartz (afschaffing van het minimumloon, loonstop, veralgemening van het interim-werk, volledige flexibiliteit, de verplichting om het even welke baan aan te nemen) zal in heel Europa leiden tot een nooit eerder geziene verarming

De economische en financiële crisis jaagt de spanningen in de Europese Unie naar een hoogtepunt en heeft wereldwijd belangrijke gevolgen voor de *internationale krachtsverhoudingen*. De wereldwijde economische crisis ligt rechtstreeks aan de basis van de *revolutionaire opstanden in de Arabische wereld*. Het opgestapelde buskruit kondigt op middellange termijn nieuwe oorlogen aan tussen de Verenigde Staten en China, tussen de Verenigde

Bovenop al deze crisissen ent zich ook een democratische crisis. De financiële en industriële elites eisen "sterke regeringen" (met volmachten). De klimaatrampen dreigen in de eerste plaats de zwakste landen en bevolkingslagen

Terwijl de feiten alle neoliberale mythes weerleggen, ontpoppen de ideologen van het kapitalisme zich hoe langer hoe meer als fundamentalisten. Zij blijven zweren bij de vrije markt en roepen ons op de riem aan te halen. Ze komen weer af met nationalisme, racisme, anticommunisme en

De Conferentie houdt rekening met de objectieve situatie en stelt vast dat de sociaaldemocratie en de christendemocratie een grote invloed behouden in de arbeidersbeweging. De Conferentie roept op om in die context *de kiemen van de kentering op te sporen* en er zich van bewust te zijn dat de partij een unieke plaats inneemt op verschillende vlakken. Zij waarschuwt voor de onderschatting van het nationalistische gevaar op een ogenblik dat men dreigt te evolueren naar een confederatie van twee staten die zo goed als apart bestaan en waar de eenheid van de syndicale beweging wordt bedreigd en waar ook de partij de invloed van

De partij is snel gegroeid en heeft betere contacten aangeknoopt met de vakbonden, maar ze blijft zich bewust van de tekorten. De PVDA wil haar organisatie afstemmen op deze nieuwe fase in de klassenstrijd. Iedereen moet klaar zien in de nieuwe situatie en de taken die dat meebrengt. De kaders moeten echt leren werken op zelfstandige manier, volgens de oriëntaties van de partij. Men zal de vorming opvoeren om een beginselvaste partij te blijven. De partij zal meer aandacht besteden aan het debat over het maatschappelijk alternatief en aantonen dat men zich kan bevrijden uit de verstikkende greep van deze maatschappij. Maar de grootste uitdaging blijft de versterking van de partij in de bedrijven, de uitbouw van een zelfstandige kracht in de arbeidersbeweging en de verbetering van het

Om zich in te schakelen in de klassenstrijd is het goed om te kijken naar Frankrijk. Volgens Engels is "Frankrijk het land, waar de historische klassengevechten meer dan elders telkens tot aan de beslissing werden uitgevochten".^[1] Dat was ook eind 2010 het geval in de strijd tegen het wetsontwerp Woerth over de pensioenen. Het ontwerp werd uiteindelijk goedgekeurd. Maar Jean Pestieau stelt: "Aan wie in België zegt: 'Moet je Frankrijk zien, daar was zo'n enorme mobilisatie in 2010 en het heeft tot niets geleid', kunnen we antwoorden: 'Dankzij het hoge bewustzijns- en strijdniveau in Frankrijk, hebben de werknemers in dit land zelfs nu, na de goedkeuring van de wet Woerth, betere pensioenvoorwaarden "

Samen met Franse syndicalisten maakt hij de balans op van deze maanden van stakingen en betogingen. Daaruit kunnen we inspiratie halen met het oog op de gevechten die ons ongetwijfeld in het najaar te wachten staan.

Treinen die vertraging hebben. Dat is het gespreksonderwerp van iedereen die zoals ik regelmatig de trein neemt. Het wordt rampzalig. 2009 was al een "strontjaar" om te spreken met de woorden van de bestuurder van de NMBS. Maar de NMBS beloofde om in 2010 van de stiptheid haar prioriteit te maken. Toch is ook dit jaar geëindigd met grote vertragingen op alle belangrijke lijnen. De directie erkent nu dat 2010 een dramatisch jaar is geweest op vlak van vertragingen, het ergste sinds 1998. Sneeuw, vallende bladeren in de herfst, de zon die soms wissels verhit... alles wordt aangegrepen om het debat over de grond van de zaak te vermijden: waarom kent men deze problemen nu en niet enkele jaren geleden? Michaël Dupuis en David Para analyseren deze vertragingen en plaatsen ze in de context van liberalisering die door de politieke instanties van Europa werd opgelegd in ons land en ze stellen voor een andere richting in te slaan.

Wat Engels zegt over de klassenstrijd in Frankrijk, geldt zeker voor de Commune van Parijs. 140 jaar geleden zag de eerste socialistische staat in Europa, er het levenslicht. Van 18 maart tot 28 mei 1871, nam de arbeidersklasse van Parijs de macht na de capitulatie van Napoleon III voor het leger van de Pruisische Keizer. De Commune zette voor de eerste keer een staat op waarin de wapens in handen van het volk waren. Verkiezingen verliepen volgens algemeen stemrecht (alleen voor de mannen, ondanks de belangrijke rol die vrouwen speelden in de opstand). De verkozenen waren op ieder moment afzetbaar en ze ontvingen een gemiddeld arbeidersloon als vergoeding. De Commune organiseert de scheiding van Kerk en Staat, voert het verplicht onderwijs in voor allen, verbiedt het uitzetten van mensen uit hun huis, kent een pensioen toe aan de weduwen en wezen van de oorlogsslachtoffers en ze treft nog een hele reeks andere maatregelen die pas veel later van kracht zullen worden in de rest van Europa. Maar de Commune heeft geen stand kunnen houden, ondanks haar heldhaftige strijd. Frans De Maegd legt uit waarom: gebrek aan militaire kennis, onvoldoende autoriteit... De repressie was verschrikkelijk. Meer dan 30.000 Parijzenaars werden afgeslacht en 45.000 werden aangehouden en naar de gevangenis gestuurd. De Commune zal de eerste grote repetitie zijn voor de geslaagde socialistische revoluties van de 20^e eeuw. Marx en Lenin hebben hulde gebracht aan deze moedige Communards en ze verdedigd tegen iedereen die meende dat ze "deze onmogelijke strijd nooit hadden moeten ondernemen". Zij hebben er alle lessen uit getrokken en zo bijgedragen aan de overwinning van de Oktoberrevolutie in Rusland in 1917.

[1] F. Engels, Voorwoord van F. Engels bij de derde druk van K. Marx' *De achttiende Brumaire van Louis Bonaparte*, [1952], uitgegeven in Hamburg, 1885. Zie: <http://www.marxists.org/nederlands/marx-engels/1852/18e.htm>.